

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca kasację: Valsts ieņēmumu dienests

Strona przeciwna: „Altic” SIA

Sentencja

- 1) Artykuł 168 lit. a) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, zmienionej dyrektywą Rady 2010/45/UE z dnia 13 lipca 2010 r., należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on odmówieniu podatnikowi uczestniczącemu w łańcuchu żywnościowym prawa do odliczenia naliczonego podatku od wartości dodanej (VAT) z tego tylko powodu – przy założeniu, że zostało to należycie udowodnione, a czego zweryfikowanie należy do sądu odsyłającego – iż ów podatnik nie przestrzegał ciężących na nim na mocy art. 18 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności obowiązków związanych z identyfikacją jego dostawców w celu umożliwienia śledzenia przemieszczania środków spożywczych. Niewykonanie tych obowiązków może jednak stanowić jeden z elementów, które łącznie w spójny sposób wskazują na to, że podatnik wiedział lub powinien był wiedzieć, że uczestniczy w transakcji związanej z oszustwem w zakresie VAT, co podlega ocenie sądu odsyłającego.
- 2) Artykuł 168 lit. a) dyrektywy 2006/112, zmienionej dyrektywą 2010/45, należy interpretować w ten sposób, że brak zweryfikowania przez podatnika uczestniczącego w łańcuchu żywnościowym, czy jego dostawcy są zarejestrowani przez właściwe organy zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych i art. 31 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt nie ma znaczenia dla celów ustalenia tego, czy podatnik wiedział lub powinien był wiedzieć, że uczestniczy w transakcji związanej z oszustwem w zakresie VAT.

(¹) Dz.U. C 276 z 6.8.2018.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 3 października (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht - Niemcy) – Landwirtschaftskammer Niedersachsen/Reinhard Westphal

(Sprawa C-378/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Rozporządzenie (WE, Euratom) nr 2988/95 – Ochrona interesów finansowych Unii Europejskiej – Artykuł 3 ust. 1 – Termin przedawnienia – Rozporządzenia (EWG) nr 3887/92 i (WE) nr 2419/2001 – Zintegrowany system zarządzania niektórymi systemami pomocy i ich kontroli – Zwrot nienależnych kwot – Zastosowanie łagodniejszego przepisu dotyczącego przedawnienia)

(2019/C 413/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Landwirtschaftskammer Niedersachsen

Strona pozwana: Reinhard Westphal

Sentencja

Artykuł 49 ust. 6 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2419/2001 z dnia 11 grudnia 2001 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy ustanowionych rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3508/92, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 118/2004 z dnia 23 stycznia 2004 r., należy interpretować w ten sposób, że początek biegu przedawnienia, który przepis ten przewiduje, jest ustalany zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich i odpowiada w przypadku nieprawidłowości ciągłych lub powtarzających się dacie ustania nieprawidłowości.

(¹) Dz.U. C 301 z 27.8.2018.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 3 października 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État - Belgia) – Fonds du Logement de la Région de Bruxelles-Capitale SCRL/Institut des Comptes nationaux (ICN)

(Sprawa C-632/18) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Polityka gospodarcza i pieniężna – Europejski system rachunków narodowych i regionalnych w Unii Europejskiej – Rozporządzenie (UE) nr 549/2013 – Sektor instytucji rządowych i samorządowych – Instytucja finansowa typu captive – Pojęcie – Spółka oferująca gospodarstwu domowemu o średnich lub umiarkowanych dochodach kredyty hipoteczne pod kontrolą instytucji rządowych lub samorządowych)

(2019/C 413/20)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Fonds du Logement de la Région de Bruxelles-Capitale SCRL

Strona przeciwna: Institut des Comptes nationaux (ICN)

Sentencja

- 1) Przepisy załącznika A do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 549/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych w Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że w celu ustalenia, czy odrębna jednostka instytucjonalna kontrolowana przez instytucję rządową lub samorządową należy do sektora instytucji rządowych i samorządowych w rozumieniu zmienionego europejskiego systemu rachunków narodowych ustanowionego na mocy tego rozporządzenia, gdy jednostka ta ma cechy charakterystyczne instytucji finansowych typu captive, konieczne jest zbadanie kryterium narażenia tej jednostki na ryzyko gospodarcze w ramach wykonywanej przez nią działalności.